

Література

1. Аналіз підсумків роботи деревооброблювальної та меблевої промисловості за 2007-2011рр. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.industry.kmu.ua/>.
2. Білоус С. Аналіз стану ринку меблів в Україні, підсумки попередніх років і прогноз на майбутнє / Сергій Білоус // Меблеві технології. – 2010. – №1. – С. 55-57.
3. Кійко О. Деревооброблювальна галузь мовою цифр [Електронний ресурс] / Орест Кійко // Деревообробник. – 2011. – №9. – Режим доступу до газети: <http://www.derevo.com.ua/>.
4. Офіційний сайт Української асоціації меблевиків [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.uafm.com.ua/>.

Зибарева О.В.

ІНДИКАТОРИ ТА НАСЛІДКИ ДЕВІАНТНОЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ

Актуальність проблеми дослідження девіантної соціалізації економіки регіонів України зумовлена потребами збереження людського потенціалу країни та формування умов для його подальшого розвитку.

Девіантна соціалізація економіки трактується нами як соціально небезпечне відхилення соціалізації від перебігу такого процесу, який вважається нормальним чи соціально прийнятним. Тобто, мається на увазі такий спосіб здійснення виробничої діяльності, така організація виробництва та такі виробничі відносини, які базуються на деструктивній, відносно цивілізаційних завдань розвитку суспільства, культурі та суперечать морально-цивілізаційним цінностям.

Таблиця 1

Динаміка середньомісячної заробітної плати по регіонах у 2000-2010 роках (в розрахунку на одного штатного працівника, грн.)

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Україна	230	311	376	462	590	806	1041	1351	1806	1906	2239
Автономна Республіка Крим	225	301	358	433	543	730	952	1220	1609	1707	1991
Вінницька	159	215	265	334	435	597	793	1028	1404	1511	1782
Волинська	150	201	253	319	412	591	773	1013	1380	1427	1692
Дніпропетровська	273	370	438	526	667	913	1139	1455	1876	1963	2369
Донецька	292	383	452	550	712	962	1202	1535	2015	2116	2549
Житомирська	164	220	268	334	434	602	793	1033	1404	1493	1785
Закарпатська	172	238	295	379	479	665	868	1091	1453	1562	1846
Запорізька	289	379	445	541	671	860	1091	1394	1812	1843	2187
Івано-Франківська	188	259	318	402	510	718	923	1180	1543	1627	1927
Київська	241	317	378	470	592	811	1058	1362	1852	1987	2295
Кіровоградська	170	231	282	353	455	624	819	1054	1428	1537	1815

Луганська	232	320	393	474	596	805	1022	1323	1769	1873	2271
Львівська	196	272	339	419	523	713	923	1183	1570	1667	1941
Миколаївська	227	327	398	470	565	744	955	1202	1621	1806	2122
Одеська	236	306	379	454	566	768	966	1226	1633	1787	2046
Полтавська	220	292	354	437	560	758	961	1243	1661	1733	2102
Рівненська	173	245	312	390	506	685	888	1133	1523	1614	1960
Сумська	194	259	307	379	473	663	857	1098	1472	1593	1866
Тернопільська	135	190	237	304	388	553	727	943	1313	1412	1659
Харківська	230	310	370	455	569	759	974	1251	1679	1804	2060
Херсонська	173	233	289	356	451	625	800	1017	1375	1482	1733
Хмельницька	156	211	258	323	419	584	792	1045	1429	1521	1786
Черкаська	175	229	276	350	465	642	846	1085	1459	1532	1835
Чернівецька	157	218	271	344	441	621	819	1051	1402	1523	1772
Чернігівська	177	235	277	342	438	602	790	1016	1370	1465	1711
м.Київ	405	549	643	761	967	1314	1729	2300	3074	3161	3431
м.Севастополь	251	325	391	486	594	803	1005	1302	1726	1882	2167

Джерело: [1]

Оскільки, соціалізація залежить від суб'єктивного світу окремих індивідів і формується через суспільний менталітет та суспільний інтелект найрізноманітніших верств населення на конкретній території і у певний відтинок часу, то очевидно, що девіантна соціалізація економіки є відмінною в розрізі регіональних суспільних систем, хоча й має певні спільні ознаки. Така відмінність в значній мірі зумовлюється розвитком соціального самовизначення (усвідомлення людиною, групою людей, працівниками тощо своєї соціальної сутності, свого місця в суспільстві), яке є своєрідним віддзеркаленням особливостей розвитку регіональних суспільних систем і головною умовою орієнтації в соціальній реальності. В свою чергу значні регіональні відмінності в Україні щодо демографічного розвитку, рівня, умов та якості життя, екологічного стану, ринку праці, соціального середовища тощо обумовлюють формування соціальних ризиків у державі та її регіонах, становлять небезпеку існування для людини та суспільства. Зокрема, це ризики безробіття, бідності, безпритульності, соціальної дезінтеграції, соціального відторгнення, руйнування соціальних цінностей; тінізації відносин у всіх сферах економіки; корупції тощо. В свою чергу, ці ризики є відображенням процесів саме девіантної соціалізації. Сказане ще раз засвідчує про важливість дослідження девіантної соціалізації економіки як в Україні загалом, так і в її регіонах зокрема.

Адже достатньо проаналізувати рівень заробітної плати в розрізі регіонів (табл.1), та порівняти її з величиною споживчого кошика та платою за комунальні послуги, щоб зрозуміти, що населення змушене ставати на шлях девіантної соціалізації. Як видно з табл. 1, середньомісячна зарплата по Україні становила

за 2010 рік 2239 грн., що еквівалентно сумі 223 євро за курсом НБУ. Порівнюючи середньомісячну зарплату по Україні з аналогічним показником країн Європейського Союзу (табл. 2), слід зауважити, що низька заробітна плата в Україні робить вітчизняний ринок праці непривабливим порівняно з ринками країн Євросоюзу. Заробітна плата в Україні у 20,5 разів нижче від шведського рівня, у 18,9 разів - від німецького, у 3,2 рази - від польського показника тощо.

Таблиця 2

Середньомісячна зарплата в країнах Європи (євро)

Країна	Середньомісячна зарплата
Швеція	4570
Данія	4400
Німеччина	4215
Франція	3890
Великобританія	3820
Італія	3040
Іспанія	2275
Греція	1665
Португалія	1300
Польща	715
Чехія	625
Угорщина	580
Естонія	485
Литва	435
Латвія	390
Румунія	240

Джерело: [2]

Населення намагається підсвідомо вберегти себе від наростаючих девіантних збочень в протіканні процесів соціалізації. Цим в певній мірі пояснюються пошуки кращого життя за межами України, що обумовило величезні масштаби зовнішньої міграції.

Загострення соціальних ризиків на фоні невизначеності в системі державного та регіонального управління соціальними ризиками та процесами девіантної соціалізації економіки в кінцевому рахунку може призвести до соціального вибуху в суспільстві. За результатами рейтингу, складеного газетою The Wall Street Journal, Україна посідає 22 сходинку з 85 країн, в яких можливі спалахи революційних настроїв [3]. Рейтинг країн, де можливі протести населення, складений на основі трьох критеріїв – соціальна несправедливість, схильність до революцій та частка витрат на їжу та ліки з загальних витрат в родині. Критерій соціальна несправедливість базувався на даних щодо індексу коруптивності Transparency International, індексі розвитку людського потенціалу ООН, а коефіцієнт Джині, що вимірює дисперсію багатства в суспільстві. Критерій схильність до революцій включає три складових – середній вік населення, рівень безробіття в країні, ВВП на душу населення.

Наведених прикладів достатньо, щоб зрозуміти важливість розробки на-

прямків нейтралізації наслідків та попередження розгортання девіантної соціалізації економіки в Україні та в її регіонах.

Література

1. Динаміка середньомісячної заробітної плати по регіонах у 1995-2010 роках – [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2006/gdn/prc_rik/prc_rik_u/dszpR_u2005.html
2. Средняя зарплата в Европе– [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://inet-business.at.ua/blog/srednjaja_zarplata_v_evrope/2010-07-10-196
3. Introducing the Revolting Index The Wall Street journal – [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://blogs.wsj.com/source/2011/02/25/introducing-the-revolting-index/?KEYWORDS=Ukraine>

Іщенко Д.В., Школярєнко О.О.

РОЗВИТОК МАЛОГО ТА СЕРЕДЬОГО БІЗНЕСУ ТА ВПЛИВ НА НЬОГО НОВОГО ПОДАТКОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ

В уявленні людей ще досі малий бізнес представляється у виді роздрібних торговців. На початку 90-х років так і було, але це звичайний процес накопичення первинного капіталу. В результаті діяльності хтось припинив своє існування, хтось закріпився та почав освоювати інші сфери діяльності. Таким чином за останні 10 років структура малого бізнесу кардинально змінилась. Зараз доля малого та середнього бізнесу у сфері торгівлі зменшується, оскільки малих підприємців витісняють сіті великих центрів роздрібної торгівлі. Разом з цим зростає доля малого бізнесу в сфері послуг, будівництві та виробництві (як правило, підрядних роботах).

Розвиток малого та середнього бізнесу в країні є одною з головних умов здорового розвитку економіки та соціальної сфери. Це дійсно так, оскільки завдяки підприємствам малого та середнього бізнесу створюються нові робочі місця, що підвищують загальний добробут населення, зменшують соціальну напруженість, стимулюють інноваційний розвиток в країні. Крім того достатньо розвинутий малий та середній бізнес є передумовою розвитку демократії в країні, оскільки добробут населення достатній, щоб протистояти маніпулюванню з боку зацікавлених осіб. Так як з отриманням незалежності Україна стала на шлях демократичної держави, то головним завданням уряду є стимулювання розвитку малого та середнього бізнесу. Як приклад можна привести країни Європи, які славляться своєю демократичністю, а саме Німеччину, де до малого та середнього бізнесу відносяться 99,7 % (дев'яносто дев'ять відсотків) всіх суб'єктів господарювання. В Україні даний показник значно нижчий, однак кількість підприємців відповідає середньоєвропейському рівню (приблизно шість на тисячу українців). Проте в Україні, за даними Держкомстату, вне-